

[Eerste blanco sheet]

[Johannes 17, 1-5]

Afgelopen dinsdagavond vroeg ik het aan ongeveer 40 tieners.

In de leeftijd van 14-17 jaar.

En ik gaf hun een behoorlijke lijst met mogelijke antwoorden.

Ik stelde hen de volgende vraag: Wat zou jij het allerliefste willen?

Wat is je mooiste wens, je grootste verlangen?

Uit de volgende lijst konden ze hun antwoorden kiezen.

Kijk er 's even naar. [stilte]

Gezond blijven

Diploma halen

Vergeving van mijn zonden

Verkering krijgen/later trouwen

Dat Ajax/PSV/Feyenoord (*) dit weekend wint

Bij God zijn

Iets anders

Er mooi (blijven) uitzien

Vrienden hebben/krijgen/houden

(Blijven) sporten

Oud worden

In de hemel komen/eeuwig leven

Rijk worden

(*) doorhalen wat niet van toepassing is

Wat is jouw, wat is uw grootste verlangen?

Nou, vraag het aan christenen... en je krijgt de meest uiteenlopende antwoorden.

'Ja, daar vraag je me wat!

Daar moet ik even over nadenken, hoor!'

Op de vraag 'Waar verlang jij het meest naar?' antwoordden de tieners als volgt:

Op plaats vijf: dat Ajax dit weekend wint (ik was blij met die keuze... ;)).

Op een gedeelte vierde plaats: mijn diploma halen, en verkering krijgen.

Op plaats drie: dat ik gezond blijf.

Op de tweede plaats: Bij God zijn.

En het antwoord dat het meest werd gegeven en dus op plaats één kwam, was: in de hemel komen, eeuwig leven. **[sheet wegklikken: blanco sheet blijft staan]**

Nu kan ik me voorstellen dat u denkt: 'O, wat een gelovige tieners!

Wat fijn dat ze in de hemel willen komen.

En wat is het goed dat dit op catechisatie tegen elkaar gezegd wordt.'

Nou, ik heb het antwoord eerst maar 's even gecheckt.

Ik heb hen gevraagd *waarom* ze in de hemel willen komen.

Waarom ze eeuwig willen leven.

Hun antwoord vertel ik verderop in de preek.

U zult vreemd opkijken.

Hoop ik...

Maar nu eventjes terug naar die vraag.

Wat denkt u: wat is het grootste verlangen van een christen?

En laat ik het scherper zeggen: wat *moet* wel het grootste verlangen van een christen zijn?

Weet u, veel christenen zouden het goede, het mooiste antwoord niet altijd kiezen.

Maar na vanmorgen vergeet u het nooit meer.

Want voor een antwoord moet u niet eindeloos gaan peinzen en piekeren en gokken.

Nee, ik adviseer u te luisteren.

Niet naar christenen en hun bedenksels.

Maar naar Jezus Christus, en zijn diepste verlangen.

[Lees Johannes 17 vers 1 en 5]

Hoor je het?

Voel je het verlangen van Jezus?

“Vader, maak mij groot, dan zal ik u groot maken!”

Jezus wil niets anders dan zijn Vader groot maken.

En dicht in de buurt van zijn Vader zijn.

Hij wil hem eren, verheerlijken, boven alles en iedereen verheffen, en dan uitroepen:

“Kijk, mensen, dit is mijn Vader, dit is hem!”

Kent u hem al?

Hij is groot, hoor, en heerlijk!”

Jezus Christus wil niets anders dan God, zijn Vader, verheerlijken en groot maken!

Jezus verlangt naar God zelf.

En hij kent die God en zijn majesteit en heerlijkheid allang.

Zelfs van vóór zijn geboorte.

En van hem wil hij opnieuw intens genieten, helemaal in hem opgaan.

Jezus weet het zeker: er is niets beters, niets mooiers, niets glorieuzer dan dichtbij God te zijn.

God is alles voor hem.

Daarom vraagt hij het aan zijn Vader.

“Vader, verhef mij nu tot uw majesteit.”

De letterlijke vertaling vind ik heerlijker: “Vader, verheerlijk mij met uw heerlijkheid.”

Dat is Jezus Christus’ grootste wens.

En echte of ware christenen – mensen die deze Jezus volgen - willen niets liever dan dat.

Christus wil en christenen willen God groot maken.

Christenen willen ook delen in de grootheid, heerlijkheid of majesteit van hun God.

Dat verlangen nemen ze graag over van Jezus, hun Heer.

Het is een diep en intens verlangen naar God zelf.

Om dichtbij hem te zijn.

Om van hem te genieten.

Om je te goed te doen aan wie hij is.

Om heerlijk te smullen van zijn overvloedige rijkdom aan genade, aan liefde, aan trouw, aan macht, aan liefde, kortom: om ons te goed te doen aan God zelf.

Dat is het grootste verlangen van een christen.

En laat ik het maar meteen duidelijk zeggen: dat *moet* je grootste verlangen zijn, wil je jezelf christen kunnen blijven noemen.

Wat wilt u, wat wil jij het liefst?

Luister naar het grootse evangelie van de enige, ware God.

Kijk en vooral: luister naar het begin van een schitterend gebed van Jezus.

Luister hoe hij God, zijn eigen Vader, verheerlijkt.

2. Daarom plaatst God Jezus boven alle mensen

Jezus zet God graag in het middelpunt van zijn leven.

En God beloont die houding.

En dat verlangen.

Jezus krijgt alle macht van God, zijn Vader.

Wie een eigen bedrijf heeft, wie eigen baas is, zou precies hetzelfde doen.

Want wie stel je aan als je onderdirecteur?

Wie neemt de leiding over als jij afwezig of ziek bent?

Wie maak je chef van een bepaalde afdeling?

Natuurlijk iemand die jou hoog in het vaandel heeft staan.

Die loyaal aan jou is en hart voor je bedrijf heeft.

Jezus heeft dat ook.

Hart voor zijn Vader.

En zijn Vader weet dat, voelt dat, en geniet er met volle teugen van.

En daarom plaatst hij Jezus boven alle mensen.

Jezus bidt het, wanneer hij over zichzelf praat:

“Hij – dat is Jezus – heeft van u – dat is God de Vader – macht over alle mensen gekregen.”

Gekregen!

Dat is een welbewuste keuze van onze God.

Lees daar niet te snel overheen.

Want die keuze om Jezus de macht te geven is goed nieuws, hoor.

Het lucht ontzettend op.

Die keuze van God is jouw en mijn redding.

Want stel je voor dat God het anders had gedaan.

Dat hij de macht over alle mensen gegeven had aan de slimste, beroemdste, mooiste, rijkste of aan een veelbelovende medemens.

Of aan gewone mensen zoals u, jij of ik.

Dan zaten we met een flink probleem opgezadeld.

Want mensen en macht... dat gaat al vanaf het eerste begin op dramatische wijze samen.

En weet u hoe dat komt?

Dat komt omdat wij zelfzuchtige, egocentrische, ik-gerichte mensen zijn.

Als wij de macht hebben, dan kunnen we die heel goed inzetten voor eigen gebruik.

Zowel in het groot als in het klein.

In het groot spreekt de wereldgeschiedenis boekdelen, of niet dan?

De meeste, zo niet alle oorlogen zijn te wijten aan ons egocentrische gebruik van de macht.

En wat dacht u van de economische crisis?

Ja, we noemen het de *economische* crisis, maar volgens mij kun je het beter 'de crisis van economen' noemen.

Geld of geldtekort is het probleem niet; de geldbezitters, de economen, wij zijn het probleem.

De crisis is niet meer dan een logisch gevolg.

Een gevolg van egocentrisch gebruik van geld, bezittingen en macht.

Maar machtsmisbruik zie je ook in het klein terug.

In ons eigen, kleine hart.

Voordringen bij de kassa, bumperkleven en middelvingers op de A27, roddelen op je werk, pesten op het schoolplein, hondenpoep op straat laten liggen, en natrappen terwijl de scheids net de andere kant opkijkt – het is stuk voor stuk egocentrisme.

Je zet je ego, je eigen ik, je eigen geluk in het centrum – en je maakt misbruik van de macht die je hebt.

En genieten van andermans geluk? Wie kent dat, en vooral: wie houdt dat vol?

Geloof me, het is geweldig nieuws dat God niemand van ons boven alle mensen heeft geplaatst.

Nee, hij koos voor Jezus, zijn eigen Zoon.

De beste keus.

En zeer doordacht.

Want deze Jezus vond zijn grootste plezier... in het verheerlijken van Gods naam.

Hij ging voor God.

Hij zegt zelfs ergens: "Het is mijn eten en drinken om de wil van mijn Vader te doen!"

Mijn eten en drinken!

Let op: Jezus verheerlijkt God niet omdat dat *mot*.

Niemand eet en drinkt alleen omdat dat moet.

Hij is het niet verplicht, ervaart dat niet als een last – *hij wil niet anders*.

Hij doet zich graag te goed aan God zelf, zoals wij ons te goed kunnen doen aan een uitgebreide feestmaaltijd.

Als je dat doorkrijgt, nou, dan gaat er een wereld voor je open.

Dan gaat de wereld van God, dan gaat zijn koninkrijk voor je open.

Want Jezus gebruikt de macht dus met het oog op God.

Zowel in het groot als in het klein.

Hoe hij dat in het klein doet?

Hoeren in hun kleine verrotte wereldje, egocentrische belastinginners, starre theologen en zijn eigen kleingelovige leerlingen.

Engelengeduld heeft hij met hen en een nooit ophoudende liefde.

En waarom heeft hij dat? Omdat hij op die manier het geduld en de liefde van zijn eigen Vader laat zien.

Zo maakt hij in het kleine zijn Vader groot.

Zo wil hij het.

Totdat ze hem uitkotsen.

Totdat hij zich láát uitkotsen.

Want dan zie je Jezus' macht in het groot.

De Zoon van God laat zich aan het kruis spijkeren.

Op die heuvel net buiten Jeruzalem maakt Jezus op de meest diepe manier zijn Vader groot.

De Zoon van God laat zich door ons vernederen, om de naam en de diepgaande liefde van zijn Vader te verhogen!

Wil je weten wie God is?

Sta in gedachten, sta in je stille tijd, sta in je meditatie eens stil bij dat kruis.

Daar wordt God groot gemaakt.

Jezus gebruikt zijn ultieme macht consequent om zijn God te eren.

Daarom, *alleen omdat Jezus dat doet*, heeft God hem alle macht gegeven.

Alleen daarom plaatst God hem boven alle mensen.

3. En daarom geeft Jezus óns het eeuwige leven

Luister verder met Jezus mee.

Hij zegt dat hij van zijn Vader alle macht heeft gekregen.

Om hem groot te maken.

Tussen Vader en Zoon zit het uitstekend.

Maar nu wordt het spannender.

Want ik hoor dat Jezus het vervolgens over *ons* heeft.

Nu gaat het over *ons* geluk.

Want Jezus heeft dus de macht over alle mensen.

En wat doet hij?

Hij gebruikt die macht dus om zijn Vader te verheerlijken, en dan komt het: om ons het eeuwige leven te geven.

Dat wil hij dus: dat is zijn grootste verlangen en plezier.

Jezus Christus heeft er plezier in om ons eeuwig te laten leven.

En niet alleen Jezus wil dat, zijn Vader ook.

De God die al eeuwig opgaat in zijn glorie en heerlijkheid, heeft besloten om ons te laten delen in die glorie.

Tsjongejonge, hebben we het door?

Wat voor mazzelaars wij zijn?

Wat voor geluk je hebt als je deze Jezus kent?

Wat je allemaal tot je beschikking krijgt als je deze Jezus van harte aanneemt.

Je krijgt zijn grootheid, zijn majesteit.

Je krijgt de eer die de Vader al eeuwig aan hem geeft.

Je krijgt, ja echt, je krijgt bijna dezelfde status als Jezus.

Hij is *de* Zoon van God.

En wij, wij zijn kinderen van die God; we worden als zonen en dochters opgenomen in de eeuwige familie. [stilte]

Bedenk goed *op welk moment* Jezus dit geweldige gebed uitroept.

Dit intieme onderonsje tussen de enige, echte wereldleiders.

Jezus' einde nadert, nog één dag te gaan.

Hij heeft nog maar zeer kort te leven.

En waar heeft hij het over?

Over Gods grootheid, en over *onze toekomst!*

Dat is absurd.

Hier geen spootje egocentrisme, in de zin van: ‘Red mijn leven, Vader’ of: ‘Nu wordt het me te spannend; ik wil ermee stoppen, Vader!’.

Nee, Jezus weet precies wat hij doet.

En vooral: wat hij wil.

Hij wil ons het eeuwige leven geven.

Daar houdt hij zich mee bezig.

Al moet het ten koste gaan van zijn eigen leven.

Toegegeven, in een bepaalde zin is Jezus wel egocentrisch.

Want hij weet het: als ik het werk volbreng dat God wil dat ik doe, word ik verheven tot de heerlijkheid die ik altijd al bij God had.

Jezus verlangt dus terug naar die status.

En is dat egocentrisch?

Ja, dat is een egocentrisch verlangen.

Maar wat is er verkeerd aan het verlangen om verheven te worden tot Góds majesteit en heerlijkheid?

En mag een Zoon alstublieft naar zijn eigen Vader verlangen?

Wij zeggen vaak dat het verkeerd is als je iets doet om er wat voor terug te krijgen.

Dat typisch Nederlandse.

‘Als je mensen helpt om er zelf gelukkig van te worden, ben je verkeerd bezig, hoor!’

Ik walg tegenwoordig van zulke ‘calvinistische’ gedachtes (die overigens niets met Calvijn zelf te maken hebben).

En van Jezus leer ik wel anders.

Hij doet Gods wil van harte – tot aan het kruis toe – en waarom?

Om volmaakt gelukkig te worden.

Om te genieten van de majesteit en de glorie van God die als beloning voor hem lag.

Gods glorie weegt voor Jezus zo veel, dat hij er zelfs voor wil lijden en sterven.

Gods glorie weegt voor Jezus zo veel, dat hij graag wil doen wat zijn eigen Vader ook wil:
ons het eeuwige leven geven.

4. Sta daarom eens stil bij dat eeuwige leven

Ja, want wat is dat hè: dat eeuwige leven?

Daarvoor ga ik even terug naar die tieners van afgelopen dinsdagavond.

Ze antwoordden bijna allemaal dat ze in de hemel willen komen en eeuwig willen leven.

Maar toen ik vroeg *waarom* ze dat wilden, kon ik een glimlach niet onderdrukken.

Tegelijkertijd stond ik er versteld van.

En ik vroeg me af: wat voor godsdienstlessen hebben jullie voorgeschoteld gekregen?

En: geven jullie predikanten en ouders misschien dezelfde antwoorden als jullie?

Weet je wat ze antwoordden?

‘Ik wil in de hemel komen, omdat er dan geen honger meer is.

Geen pijn, geen verdriet, geen zorgen, altijd zon, geen oorlog...’

Enzovoort, enzovoort.

Weet u wat dit is?

Puur egocentrisme!

Want ze zeggen: ‘*Ik* heb dan geen honger meer, *ik* heb geen pijn, geen verdriet, geen zorgen.’

En: ‘*Ik* zal geen oorlog meer meemaken.’

Ikke, ikke, ikke.

Zo niet-christelijk!

Ik wil het vanmorgen uit uw en jouw gedachten preken.

Sorry, maar het eeuwige leven draait niet om u of om jou of om mij.

Het eeuwige leven draait ook niet om wat God ons allemaal zal geven.

Weet u wat het eeuwige leven is?

Jezus bidt het!

In vers 3.

“Het eeuwige leven, dat is *dat zij u kennen...*!”

Het eeuwige leven draait om God! [stilte]

Nu kan ik me voorstellen dat u daarvan schrikt.

Want als u eerlijk naar u zelf, dan moet u misschien wel vaststellen dat u zichzelf in uw godsdienst centraal zet.

Dan maakt u zich bijvoorbeeld druk om uw kerk (en vooral: hoe u wilt dat die kerk eruitziet).
Of u leest niet uit de Bijbel, omdat het u zo weinig doet.

Of het eerste waar uw gebed mee begint is steevast: ‘Vader, dankuwel *dat ik, dat wij...*’

En je vult je hele verlanglijstje verder in.

Let er maar eens op.

Als wij over God, de Bijbel of ‘over het geloof’ praten, dan gaat het binnen 10 seconden over onszelf.

Het eeuwige leven draait om God.

En weet u, het is maar goed ook.

Dat is namelijk opnieuw goed nieuws.

Niet ik ben, niet u bent, maar God is het evangelie!

En o, hij is zo boeiend!

Onze God is zo boeiend, heerlijk, prachtig, groots, majesteitelijk dat je er een eeuwigheid voor nodig hebt om hem te leren kennen.

Hoor Jezus bidden: hij koppelt kennis van deze God aan *eeuwig* leven.

God leren kennen duurt te lang voor ons begrip van tijd.

Wees eerlijk: van welke vriend, collega, kennis kortom: van welk medemens kunt u zeggen:

“Van hem of haar krijg ik nooit genoeg!”

Zelfs van je eigen man of vrouw, of van je beste vriendin wil je soms even wat afstand nemen.

Kunt u het van u zelf zeggen?

‘Ik ben zo boeiend – van mij krijg je nooit genoeg!’

Ik hoop het niet, want dan bent u beklagenswaardig, en ingenomen met uzelf.

Maar onze God zegt het gerust, *moet* het wel zeggen omdat hij de hoogste God is:

“Ik ben de mooiste en meest boeiende persoon die je ooit kunt tegenkomen!

Van mij krijg je *never* nooit genoeg!”

Hoe ik dat weet?

Door Jezus Christus.

Als hij, de machtigste persoon die ooit op aarde rondgelopen heeft, zijn macht inzette voor de wil van zijn Vader – dan heeft hij daar een argument voor.

En dat moet een héél groot en uitermate zwaarwegend argument zijn.

Het is God zelf.

Niet om wat God allemaal aan moois te geven heeft.

Maar om wie hij is.

Sta eens even goed stil bij het eeuwige leven.

Dit is het eeuwige leven: dat wij God zelf kennen.

5. Wordt het nu dan geen tijd...?

Ja, het is tijd!

Als dit waar is, als het waar is dat het evangelie niet om ons maar om God en zijn heerlijkheid draait, dan is het werkelijk de hoogste tijd!

Dan wordt het tijd om deze God te leren kennen.

Om hem te aanbidden.

Om hem te *leren* aanbidden, want ik ken maar weinig medechristenen die dat kunnen, of willen.

Jezus begint zijn gebed: 'Vader, nu is de tijd gekomen...'

Weet u hoe laat het toen was.

Het was vijf voor twaalf.

Het is Jezus gelukt om zijn evangelie, zijn eigen Vader, aan de leerlingen bekend te maken.

De leerlingen kennen de Vader.

En ze kennen de Zoon.

Ze weten heel goed hoe groot en machtig hij is, ze hebben gezien dat hij van God moet komen..

Dat werk zit erop voor Jezus.

En dus is het nu vijf voor twaalf.

En het werd vier voor twaalf.

Jezus werd gearresteerd.

Beter gezegd: de machtige koning liet zich arresteren.

En het werd drie voor twaalf.

Golgota.

Jezus stierf, gaf zijn leven om ons het eeuwige leven te garanderen.

En het werd twee voor twaalf.

Dat was de tijd dat Jezus het meest beroemde spel speelde.

Hij speelde met de dood; hij liet de dood achter zich.

Zijn Vader maakte hem wakker.

En het werd één voor twaalf.

Jezus maakt zich aan honderden mensen bekend als de opgestane Heer, door wie wij eeuwig leven.

En toen, toen sloeg de klok twaalf keer.

Jezus kreeg waarom hij vroeg.

Hij werd verheven tot Gods majesteit.

Hij steeg op.

Onder toeziend oog van zijn leerlingen

Jezus deelt vanaf dat moment weer in de heerlijkheid van God.

Hij is daar waar hij zijn wil.

En waar hij ons ook graag wil zien.

Daarom vraag ik u: wordt het geen tijd?

Het is al twaalf uur geweest.

Het is al half twee.

En wie weet de tijd dat deze Jezus opnieuw terugkomt.

Kwart voor twee?

Half ze?

Of 21 uur 13?

Het is in ieder geval tijd.

Tijd om bij uzelf na te gaan of deze God *alles* voor u is.

Het is niet de tijd om u af te vragen of u in deze God *gelooft*.

Want geloven kun je ook met een half hart.

Of je gelooft gewoon dat hij bestaat.

Het is ook niet de vraag of hij uw Heer is.

Want je kunt je ook *met tegenzin* aan hem onderwerpen.

Nee, het is tijd voor de allesbeslissende vraag: is God *alles* voor u?

Wilt u hem, hem alleen leren kennen?

Ik hoop het van harte.

Anders neemt u genoeg met te weinig.

En dan ligt Gods koninkrijk, of de hemel ergens ver weg.

Leer uw God kennen.

En er zal een wereld voor u opengaan.

De breekt de tijd aan dat u gaat genieten van uw God en van zijn heerlijkheid.

Nu is het tijd: Amen

[Laten we bidden]